

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Pigen, som traadte paa Brødet

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737113856/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

tigt Fruentimmer, der aldrig er ledig; hun tager aldrig ud, uden at hun har sit Haandarbeide med, det havde hun ogsaa [24] her! Hun syede Bisselæder til at sætte Menneskene i Skoene, og saa havde de ingen Ro; hun broderede Løgn og hækede 5 ubesindige Ord, der vare faldne til Jorden, Alt til Skade og Fordærvelse. Jo, hun kunde sye, brodere og hækle, gamle Oldemo'er.

Hun saae *Inger*, holdt saa sit Brilleglas for Øiet og saae endnu engang paa hende: »Det er en Pige med Anlæg!« sagde 10 hun, »jeg udbejder mig hende til en Brindring om Besøget her! hun kan blive et passende Postament i mit Barnebarnsbarns Førgemak!«

Og hun fik hende. Saaledes kom lille *Inger* til Helvede. Der fare Folk ikke altid lige lukt ned, men de kunne komme af en 15 Omvei, naar de have Anlæg.

Det var et Førgemak i en Uendelighed; man blev svimmel der ved at see fremad og svimmel ved at see tilbage; og saa stod her en Forsmægtelsens Skare, der ventede paa at Naadens Dør skulde blive lukket op; de kunde vente længe! store fede, 20 vraltende Edderkopper spandt tusindaarigt Spind over deres Fødder og dette Spind snærede som Fodskruer og holdt som Kobberløkker; og saa var der til dette en evig Uro i hver Sjæl, en Piinsels Uro. Den Gjerrige stod og havde glemt Nøglen til sit Pengeskriin og den sad i, vidste han. Ja, det er saa vidt- 25 løftigt at opransø alle Slags Piner og Plager, her blev fornømt. *Inger* fornømt det *grueligt at staa som Postament; hun var ligesom knevlet nedenfra til Brødet.

»Det har man, fordi man vil være reen om Fødderne!« sagde [25] hun til sig selv. »See, hvor de gloe paa mig!« jo, de saae Alle 30 paa hende; deres onde Lyster lyste dem ud af Øinene og talte uden Lyd fra deres Mundvig, de vare forfærdelige at see.

»Mig maa det være en Fornøielse at see paa!« tænkte lille *Inger*, »jeg har et kjønt Ansigt og gode Klæder!« og nu dreiede hun Øinene, Nakken var for stiv dertil. Nei, hvor var hun til- 35 sølet i Mosekonens Bryghuus, det havde hun ikke betænkt. Klæderne vare som overskyllede med en eneste stor Slimklat; en Snog havde hængt sig i hendes Haar og daskede hende ned ad Nakken, og fra hver Fold i hendes Kjole kigede frem en Skruptudse, der gjøede ligesom en trangbrystig Moppe. Det var me-

14 af] ad A². 25 alle] alle de D. 26 *grueligt] grueligt i A-D samt SS 14 og Brix; men det må være kontamination af gruelige i og grueligt. (m har: *Inger* fornømt sin [næmlig Pina] gruelig nok ved at staa som Postament).